

Derfor er det her et utrolig voldsomt angreb på Foreningsdanmark. Det er et angreb på græsrodsengagement, på faglig aktivitet, på information. Den flotte årelange tradition med at opmuntre og understøtte folkeoplysende, idébestemt og samfundsenegagerende organisationer ofrer man nu i det seneste afsnit af regeringens og Dansk Folkepartis vendetta mod alt, man ikke kender, ikke forstår, ikke kan lide – og så i besparelsernes hellige navn.

Spørgsmålet er så, om der bliver nogen besparelser. Dels har vi jo påpeget, at en række foreninger overvejer at flytte bladene til udlandet, og nogle vil selvfølgelig helt opgive at udgive dem, hvilket vil betyde, at der i hvert fald bliver flere arbejdsløse, der så kan stille sig op i køen af de foreløbig 40.000 yderligere arbejdsløse, som denne her regering har skabt i den periode, den har været ved magten.

Kl. 13.00

Men ikke alene det, der er også alt det ubetalte arbejde, for ikke at sige den ubetalte uddannelse, som vil forsvinde. Hvor mange erhvervsledere har ikke haft gavn af, at der er folk, der i deres fritid har trænet med at udgive små foreningsblade, trænet med at skrive til dem, trænet med at redigere dem, trænet med at sætte dem op, trænet med at have kontakter til trykkeri for at få det trykt ordentligt osv.? Det er ubetalt uddannelse, som nu i et vist omfang vil forsvinde.

Dette er reelt ikke nogen besparelse. Det er bare noget, der er med til at gøre Danmark fattigere.

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget. Vi finder det gennemgående for upræcist, for løst, for ugennemarbejdet, hvilket vi ikke alene har fundet massiv støtte for i høringssvarene, men hvilket også er blevet konstateret her fra talerstolen med den pragtfulde melding om, at det ikke så meget var det, der stod i forslaget, der var meningen; det var det, der skulle læses mellem linjerne.

Bodil Kornbek (KD):

Kristendemokraterne er imod de besparelser, der nu er på bladtillskud, og som regeringen har aftalt med Dansk Folkeparti.

For ligesom at leve op til det, man selv har sagt i regeringen om mangfoldighed og det frivillige Danmark, har man for at bøde lidt på besparelserne på dette bladtillskud afsat en pulje på en ca. 30 mio. kr. i 2004. Men den pulje dækker kun i ringe grad det tab, som de omfattede

blade og tidsskrifter vil få ved fjernelse af portostøtten.

Kristendemokraterne vil sikre mangfoldighed og alsidighed i medieudbuddet. Derfor er det også vigtigt med offentlig støtte og tilskud til distribution, især også til gavn for mindre blade og tidsskrifter. Der er områder, der simpelt hen ikke kan løbe rundt uden et offentligt tilskud, men som vi alligevel mener har en positiv betydning for samfundet. Det gælder dele af kulturområdet, og det gælder altså også dette område, som vi behandler i dag.

Når bladtillskuddet helt skæres væk for alle momspligtige blade og tidsskrifter, rammer det især de små blade og tidsskrifter, der ikke har økonomi til at udgive et blad. Det vil helt naturligt betyde et mindre udbud af tidsskrifter, og det vil få alvorlige kultur- og mediepolitiske konsekvenser. Et mindre udbud vil alt andet lige forringe både faglig indsigt og mulighed for dialog, og det er jo essentielt i et demokratisk samfund.

For mange frivillige organisationer er et blad helt centralt for at kunne nå ud til deres medlemmer med alle mulige former for informationer. Med dette forslag, når nu bladtillskuddet bortfalder, er regeringen og Dansk Folkeparti med til at underminere det frivillige arbejde i Danmark.

Hvis vi skal se på den måde, besparelsen på bladtillskud rammer de enkelte blade og tidsskrifter på, så virker det tilfældigt og uden større omtanke. Nogle spejderafdelinger kan få, andre kan ikke få. De religiøse blade er på negativlisten – nåh nej, nu er de vistnok på en positivliste. Denne gåen frem og tilbage er alt for tilfældigt.

I lovforslaget er der lavet en negativliste over dem, der ikke kan få del i puljen, og kriterierne, som de er udformet i forslaget, er altså ikke specielt indlysende. Det vil naturligvis skabe en vilkårlig fortolkning af dem, der kan få, og dem, der ikke kan. Det er helt uacceptabelt. Og det åberner også op for, at der er tale om smagsdommeheri.

Når det drejer sig om de religiøse blade, er det klart, at vi selvfølgelig er glade for, at de pludselig kan komme på positivlisten. Det kan så undre, at de i det hele taget har været på negativlisten og åbenbart ikke længere af ministeren er blevet vurderet som værende almennyttige organisationer; men bedre sent end aldrig, og det er jo altid fint, hvis man kan indse, at man